

PÁLL LAJOS
Epilógus

F. Á.-nak

Mint aki táncban már nagyobbat nem szökhet,
s a csizma után még egyszer a földre csap,
úgy verte magát oda a ló
a köves udvaron.
A többit csak a fagyos szem jelezte.
Megeríte a nagy terű tisztelet,
itt van a földgömb a gerince alatt,
megeríte a köveken elkopott pata,
most a csillagok vannak a lábai alatt.
S ott feküdt kacagva, mint hóban az alma,
kacagott, kacagott végtelenül...
 És mondták az emberek,
 igazságos ló volt.